

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplădoi Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

În România

abonamentele se fac la Agenția de Publicitate Carol Schuler București, strada Șelar, 10.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Nimeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni. — În Alba-Iulia la librăria Weiss Bernat „la loterie”.

TRIBUNA

Polonii din Posen.

Lumea așteaptă cu mare curiozitate vizita împăratului Wilhelm în Posen, care se va face nu peste mult. Causa curiozității este faptul, că de astă-dată împăratul va fi în mijlocul Polonilor prizonieri și apăsăți din partea germanismului.

Ce va vorbi și ce va face împăratul în Posen, nu se știe încă. Să zice, că va surprinde lumea cu ceva. Va duce el Polonilor ramură de oliv, vestitoarea păcii și semnul încetării prizonierilor sau va sancționa toate actele de opresiune de până aci și astfel va da ansă la nouă măsuri de apăsare? Vom vedea. Judecând însă după purtarea sa de până aci față de Poloni și peste tot față de Slavi, se poate conchide, că împăratul va fi mai mult rășboinic, decât pacinic.

În fața acestei vizite atitudinea Polonilor din Posen este deamănă și poate servi de model ori-cărui popor apăsă și prizonit.

Membrii poloni ai dietei provinciale din Posen au înaintat presidentului o declarație, în care își precizează atitudinea ce au să o ia, ca reprezentanți ai poporului polon.

Măsurile legislative mai nouă, luate contra Polonilor, — se zice în declarație — cum și imputările egite din gura împăratului, ne-au intristat adânc, așa, că e imposibil să ne prezentăm cu față senină înaintea Maj. Sale. Dacă am fi de față am strica cu intristarea noastră veselie festivităților.

Așa! Eată reprezentanții vrednici ai unui popor, cari nu voiesc a ridica splendoarea festivităților date de opresori.

Dar' mai departe. Declarația cuprinde și un protest indirect contra măsurilor de prizonire și respingere acua, că Polonii ar voi să se rupă de imperiu.

Ne luând în considerare măsurile, — se zice în declarație — al căror scop este a împiedeca progresul nostru național și material pe pământul patriei și ce e mai mult, a fi în lupte politice și religioase inimile bășeștilor nevrășnicio, toate acestea neluându-le în seamă, vom să fim supuși fideli mai departe ai M. Sale.

Să accentuează apoi, că Polonii sunt conștienți de aceea, că n'au pătărit cu nimic, nici față de stat, nici față de împăratul și astfel resping calomnia, că ei ar voi să se rupă de cătră imperiu. În fine se exprimă dorința, ca să sosească cât mai curând ora, în care se va împărășia negura măiestrită și va eși la iveală loialitatea Polonilor, ca supuși și cetățeni ai statului.

Numei atunci vom fi în stare — așa în heie declarația — ca fideli bisericicii și fideli naționalității noastre, de care ne alipim până la ultima răsuflare, să ne manifestăm M. Sale loialitatea, nu numai cu credință, ci și cu sinceră bucurie și recunoștință.

Pe când astfel membrii dietei provinciale își precizează, în mod vrednic, atitudinea, aristocrația și fruntașii escelează în manifestarea alipirii lor la cauza polonă. Se anunță adevă, că comitetul nobilitar și alți fruntași din Posen au decis, că de aci înainte nobilimea nu va lua parte la nici o sărbătoare în Berlin și nu va locui iarna în Berlin, ci în Posen, în mijlocul poporului.

Cu un cuvânt, cu cât măsurile de prizonire față de Poloni sunt mai aspre, cu cât se nădădă Prusiei a-i germania, cu atât rezistența Polonilor e mai mare, cu atât sentimentul național se deșteaptă tot mai mult.

Dacă Maghiarii în politica lor de maghiarizare iau de model pe Prusaci, noi trebuie să imităm pe Poloni în lupta noastră de apărare. Rezistența și solidaritatea, ce o manifestă ei, e de admirat și trebuie să ne impună.

Sibiu, 11 Iulie 1902.

„Contra planurilor daco-române”. E de necrezut ceea-ce Jidanii, acești patrioți de speclă, inventează aproape în fiecare zi, pentru ca să așeze și să agite spiritele contra naționalităților. Făcându-și „Székely föld” vestegile Săușilor și cetăților, că deputatul jidan, Weiss Berthold, ar fi propus guvernului maghiar să cumpere o fașie de pădure de 25 chlm. lată dela Maramureș până la Orșova, de alungul graniței dinspre România, ca astfel să facă imposibilă vre-o eventuală ocazie de hotăr. Capitalul îl oferă un grup de bancheri evrei pe lângă 4%. A aflat adevă Weiss Berthold, că „Albina” voște să cumpere păduri pe la graniță, ca prin aceasta să înlesnească crearea... Daco-României! — Ori Săușii sunt proști cu vestea lor, ori Weiss Berthold urmărește vre-un geșef, și pentru ca să-și asigure succesul mai bine, dă planurilor sale un colorit patriotic. Israel, câte nu mai născocesc tu, păcătosule Israel!

Mandatul din Deva. Pertracarea petițiunii date contra mandatului dep. gróf Thorockay Miklós, ales în Deva, și a președintelui electoral Dr. Farkas Béla, Curia a fixat-o pe 9 Septembrie st. n.

Congresul sârbesc. Ședințele congresului bisericesc sârbesc continuă încă. La ordinea zilei a fost în zilele din urmă *budgetul autonom*. Se țin ședințe și înainte și după amiază, ca astfel la finea săptămânii viitoare congresul să poată fi închis.

Reforma dărilor directe. „Politikai Értéslő” anunță, că lucrările pregătitoare pentru reforma dărilor directe sunt deja terminate în ministerul de finanțe. Urmează acum stabilirea textului noului proiect, care va cere o muncă foarte intensă. După stabilirea textului, proiectul va fi publicat și dezbătut în presă, ca astfel toți specialiștii să-și poată spune părerea. Noul proiect va fi prezentat camerei numai anul viitor, de oare-ce în lunile de toamnă dieta va fi ocupată cu dezbaterile altor proiecte.

Liubomir Pavlović s'a prezentat ieri înaintea judecătorului de instrucție din Chichinda-mare. A declarat, că a trecut în ziua numită prin Chichinda, fără să fi văzut elevi. La confruntare băieșii au recunoscut în Pavlović persoana, care i-a bătut. Și cășiva conductorii susțin, că el ar fi fost. Pavlović a reclamat contra hotărîrii, care dispune cercetarea.

Ajutor de stat. Din Sighetul-Marmăției ni-se scrie: Noul ministru de comerț, Láng Lajos, călătorind prin Marmăția și convingându-se de colosalele pagube cauzate de recentele esundări, a promis, că va opera un ajutor de stat de 80.000 coroane pentru repararea drumurilor, cari aproape toate au fost stricate de apă.

„CEVA”.

Un grup de învățați din regatul român, în frunte cu dl G. G. Tocilescu, distinsul archeolog și istoric, a făcut o călătorie prin comitatul Hunedoarei, ca să studieze monumentele istorice de pe timpul Daciei-Traiane, monumente pentru noi atât de scumpe și înălțătoare.

Această vizită științifică a fost făcută Maghiarilor. Din ce motive, e greu de ghicit. Comitatul Hunedoarei — sigur o ție savantului profesor Tocilescu — este cel mai românesc comitat din întreg regatul ungar.

Este cel puțin curios deci, că excursiunii bărbăți de litere bucareșteni pe lângă avisarea Maghiarilor — dacă aceasta n'a putut să rămână — nu au făcut cunoscută nici cu un cuvânt că-

toria lor și inteligenței române din acele părți. Zicem și inteligenței române. Așa, — oă nu pretindem mult? În primul loc locuiau inteligența română trebuia avisată. Monumentele vecioase grăitoare ale epocii, când forțele legiunilor romane s'au măsurat cu neîntrecutul curegiu și fanatism al Dacilor, doară pe noi ne priveau în rîndul prim. Cine alții, dacă nu Românii i-ar fi putut da informațiuni mai corecte, mai amănunțite, mai obiective, mai cu înșuflețire dlui Tocilescu, — decât Românii, privitorii și admiratorii zilnici ai acelor monumente de trecută glorie străbună?

Și totuși Românii au fost par' oă ostentativ lăsați afară din ori-ce combinațiune. Cu toate, că atât în Deva, cât și în Hașeg avem câte un grup de vrednici și entusiști fruntași Români, cari, dacă nu cu pompa unui conte maghiar, cel puțin cu un *entusias frășesc*, cald și avântat, i-ar fi primit pe distinșii fii ai României independente.

Nu s'a făcut aceasta. Și e greu de înțeles de ce nu s'a făcut.

Am trece însă mai ușor peste ceea ce nu s'a făcut. Mai mult ne doare ceea-ce s'a făcut, adevă ceea-ce s'a vorbit pe la banchetele de pretinsă înfrățire, oferite de Maghiari în onoarea înalților oaspeți de pe malul Dâmboviței.

În Hașeg s'a întemplat. În elanul înșufleșirii sale, inspirat de rămășițele eroicelor lupte daco-romane, dl profesor universitar G. G. Tocilescu cu ocaziunea banchetului unguresc a ridicat un toast în care între altele, a zis următoarele:

„Pe acest teritoriu s'a luptat un popor mare și cult, poporul român, cu unul mic, dar' viteaz, cu cel dacic. Cultura a învins și din amalgamul acestor două popoare s'a făcut un *ceva*, pe care d-voastră îl știți... Să-mi dați cupa de aur a lui Decebal, să închin cu ea, că numai asta e vrednică de acele două popoare...”

Un *ceva*. Poate atât de mișcat a fost dl Tocilescu, încât în estăsul său nu i'a venit în minte, că din amalgamarea Dacilor cu Romanii s'a făcut *poporul român, națiunea română*, care și astăzi locuiește prin plaiurile, pe unde odinioară răsună zăngănitul armelor strămoșești.

Un *ceva*!

Nu știu cum, dar' atât de greu ne cade să auzim dela dl Tocilescu, un om pe cât de învățat, pe atât de mare naționalist, vorbele „un *ceva*”. Noi, cari cu atăta abnegațiune, cu atăta tenacitate luptăm pentru afirmarea numelui de *Român*, pentru recunoașterea *națiunii române*, ca element constitutiv în statul ungar, să fim reduși din partea dlui Tocilescu — chiar din partea lui! — la un

„ceva”, peste care treci cu un gest, cu o înghițitură de șampanie!

Cetate și recetesc informațiunea despre această parte a toastului rostit de dl Tocilescu, dar'... totuși... par' oă nu-mi vine a crede, că luminatul profesor să fi fost în stare a jigni în mod atât de simțitor ambițiunea și mândria noastră națională, a noastră, cari destul sîntem batjocoriți, și reduși din partea dușmanilor... la ce să ne mai amărească suflul și frații noștri din București?!

O, asta-mi vine imposibil de crezut.

Apoi cupa lui Decebal... Numai aceea singură este deamănă de amintirea epocii daco-romane! Sînt grele vorbe și acestea, cari ca piouri de foc cad pe inimile noastre. Sau, cine știe, poate dl Tocilescu a voit să zică următoarele: „Dăți-mi cupa de aur a lui Decebal, care singură este deamănă se beau dintr'însa în sănătatea Romanilor sălăsluiți pe pământul Daco-României de odinioară, cari împreună cu viteaza națiune maghiară au apărât acest pământ sfânt veacuri de-arîndul, păstrând neatinse monumentele, ce și astăzi vestesc gloria celor două popoare neîntrecute în vitejie.”

Atât de bine i-ar fi stat aceste vorbe savantului profesor, încărînd în muncă pentru ridicarea nimbului de Român!

„Dar’... sîntem numai un *ceva*”, ne demn de cupa lui Decebal... Poate este un adevăr istoric și acesta, triat însă și dureros. Poate un avis deghisat se cuprinde în vorbele dlui Tocilescu, mai poți și tainele unui suflet mare?

Dacă însă noi am rămas nedumeriți și nu putem înțelege rostul excursiunii făcute prin Hunedoara de savanșii Români, așărăm, că barem să vorbim ceva! Vor avă pe viitor o noțiune clară despre ospitalitatea maghiară, care s'a dovedit mai mult ca elementară. Vor ști în viitor, că în comitatul Hunedoarei, unde odinioară a fost capitala imperiului marelui și fanaticului Decebal, se găsește și o numărășă inteligență română, care ar fi știut să-și primească cu toată căldura inimii românesci, călăuzindu-i cu drag prin toate locurile de glorie străbună. Vor ști, că noi nu sîntem un *ceva*, făcut din amalgamul Dacilor cu Romanii, ci sîntem *Români* și vom rămâne Români, ori-câte valuri de nevoi vor trece peste capul nostru. Și vor ști, dacă până acum n'au știut-o — ceva ce e greu de crezut — că în Ungaria libertate pentru Români nu există. Le-a spus-o Victor Bontescu în următoarele vorbe. „Poporul nostru românesc — este acel *ceva*, despre care a făcut amintire dl Tocilescu. Noi Români sîntem urmașii celor două popoare amalgamate. Noi sîntem mai competenți, ca ori-și-cine, a vă răspunde de cupa de

FOITA „TRIBUNEI”.

DEMONUL.

— Roman —

de

58

K. W. Clifford.

(Urmare).

Jeane greda lângă el liniștită și tăcută. În ochii ei înșă solipeau lacrimi. O impresie atât de plăcută a făcut asupra lui Frank, când i'a scos batiata mare, egită din modă, ca să se gteargă la ochi.

— Ce situație naivă, Jeane — zise, apucându-o de mână. — Cel puțin timpul acesta scurt, să-l petrecem mulțumiți împreună. Dar' tu încă ești o mare gireată, Jeane. Mai chemat la tine sub prețelul că ești de moarte și vezi... Apoi cu vechia și nelineștită lui sburdălnicie a adaus câteva gire dintr'un vechiu cântec.

Jeane a fost toată ziua foarte serioasă și tăcută, dar' nu credea totuși ca Frank să fie pe sfirșite.

Boala lui la apărânte nu se vedea atât de periculoasă încotă să-i prevestească moartea. Mai târziu însă l'au apucat

convulsii, a devenit nelineștit, a slăbit mult. Toate acestea au înșpăimântat-o pe Jeane. Mai ales o îngrijora însă fața nedumerită a medicului. L'a îngrijit mai departe cu același gând și iubire obișnuită; arangia pe măsura de lângă pat sticlele cu medicină; greda lângă el și veghia asupra visurilor lui nelineștite.

Nu mai din când în când era schimbătat prin Mrs. Belch. Și cu toate acestea nu-și perdesse speranța, până când în fine s'a convins că Frank e pierdut.

— Nu peste mult se va sfîrși totul, Jeane — zise Frank într-o bună dimineață, cu expresie de triumf în față.

— Nu i-ar plăcea să mai trăiești, Frank?

Bolnavul i'a întins mână cu gingășie spre Jeane și cu vocea unui om, care abia așteaptă să se soape de viață, răspunse:

— Nu.

La aceste Jeane i'a plecat fața miouță, albă, spre bolnav, privindu-l dulce, liniștit.

— Frank, — șopti Jeane cu vocea stîfîșă, — încă tot o mai iubesc?

— Mai mult ca ori-ce pe lumea aceasta, — zise Frank, privind despectat la Jeane, — mai mult ca ori-ce pe lumea aceasta mare. Toomai pentru

aceasta voiesc să mor. Pentru aceasta, Jeane; știi, așa-i?

— Da, într'adevăr știu, — răspunse fata și, ca totdeauna, îl privi cu gingășie.

— Din când în când așa îmi vine să o ved barem încă-odată... Vorba lui Frank a încetat, un strigăt timpit de durere a sburat de pe buzele lui — atât de mult dorea să vadă pe Nell. — Aș sbura momentan spre oer pe unda, care duce acolo...

— Locuiește lângă Rosa Volney, în Chelsea. Mi-a spus Ben, — zise Jeane, ca-și-când ar fi silit-o cineva să spună aceasta.

— Știu, răspunse Frank cu o voce, care a îngrozit pe Jeane. — Doar' nu ești nimic, ce se nu știi eu.

Jeane nu l'a înțeles. L'a privit numai uimită. Amorul ei delicat și constant era cu mult mai desinteresat, decât se fi fost geloasă. Dar' și de altfel ce-i pasă ei. Aceasta era o chestie foarte privată a lui Frank și nu era dator să dea seamă nimănui în lume despre aceasta. A stat la îndoielă, apoi ca-și-când i-ar fi venit în minte ceva vesel și îmbucurător pentru Frank, îl întrebă:

— Voști să-i scriu ori să-i telegrafez și să o rog să vină, să te cerceteze?

— Nu vine aceea, — zise Frank cu voce amară. — Așteaptă pe un alt bărbat. Pe când va sosi acela, eu probabil voi fi mort.

Jeane a rămas câteva momente liniștită, apoi s'a ridicat și a privit orologiu. Era încă timpuriu după amiază. S'a primbat prin odaie, aranjând și ici și colo câte ceva. Și-a luat apoi pălăria neagră de paie, mantaua neagră rău croită și-a pus la gât o orăvată de mătăș albă.

— Dragă Frank — întrebă — n'o să-mi iai în nume de rău, dacă te voi lăsa singur pe două-trei ore? Nu rămân mai mult. Cred că te simți mai bine. Imi permiți? Mrs. Belch poate intra și până mă reîntorc să rămână la patul tău.

Frank privea la Jeane cu fața despectată, dar' n'a cutezat să o întrebe unde voiește să plece. Ori unde va merge însă, va fi fericită, barem timpul acesta scurt.

— Nu, dragă, nu îți voi lua în nume de rău. Puțină distracție îți va face bine.

Jeane a toomit perina sub capul lui Frank, i'a renoit cataplasma pe cap, s'a plecat spre el și i'a sărutat fruntea. Fără să mai privească apoi îndrăgă, a părăsit odaia. Mrs. Belch a intrat și s'a așezat lângă pat. Frank zăcea foarte liniștit; era adăncit în gânduri. Deodată l'au apucat vechile lui șgăriuri, sbătându-se după aer. Peste câteva momente îi s'a făcut earăși mai bine; dar' n'a fost în stare să-și stăpânească inima, nu se putea gândi, un presimț îi goptea unde s'a dus Jeane. Dacă numai puțin ar putea amăna moartea și nu i-s-ar rupe firul vieții, din nou ar pute vedea pe Nell. Era sigur, că Jeane la ea a mers. Se sbătea în toate părțile; număra orele, cari se scurgeau colosal de încet. A devenit din nou nelineștit. Trecuse deja lungă vreme de când a plecat Jeane. Minutele îi păreau tot mai lungi și simția, că ori-cât de mult ar dori nu mai poate să-și rețină dorul sufletului în sborul ce apucase. Se dorea de aici, voia să se despărță de tot ce e pămîntesc și nici chiar pentru Nell n'ar fi voit să se mai reîntoarcă. (Va urma).

aur a lui Decebal. Nu v-o putem da, căci nu e la noi. V-am da altceva să închinăți. V-am da ce avem mai scump în noi. V-am da sufletul nostru, dar' și pe acesta 'ni-l-au cuprins alții. Regret, că mă aflu în neputință a aduce elogiul lui Tocilescu; — regret, dar' trebuie să o recunosc, că nu 'i-am cedit și nu 'i-am putut celi operele d-sale.

Da, die Tocilescu, opurile istorice ale d-tale nu le putem celi, fiind oprite în Ungaria liberă, pentru care ai ridicat elogiul. „Națiunea maghiară”, căreia 'i-ai declarat, că granița între Maghiari și Români o formează Carpații, nu poate suferi operele, cari luminează trecutul Românilor. Vezi, ce mai libertate există în Ungaria!

Cu un lucru nu sîntem în clar: Ecursiunea făcută de savanții din București a fost științifică ori politică? Dacă a fost științifică, atunci se știe, că granița între Români din regat și între noi, o formează Tisa, ear' nu Carpații; dacă a fost politică, atunci cum stăm cu studiarea monumentelor dacoromane? Aceste după concepțiile arheologice nu aparțin politice.

Dacă frații noștri din regat, savanți și nesavanți, voesc să se îmbrățișeze cu nația maghiară, facă-o în dragă voe, dar' în același timp pe noi să nu ne calce în picioare.

Bruscarea sentimentelor noastre celor mai sfinte nu cred să cauzeze vre-un deliciu sufletec nioi unui Român, cu atât mai puțin savantului profesor Tocilescu și distingilor sei soți de excursiune.

Din Munții-Apuseni.

— O replică. —

Iulie, 1902.

(Urmare și fine).

Cu excesul sîvîrit de comitetul parochial în școala din Vidra lucrul nu stă așa, precum dl Iosif Gomboș încearcă a ni-l povesti. Actul numirii lui Romul Gomboș este datat din 23 Decembrie 1899, un timp cînd domnul Iosif Gomboș își ocupase deja postul de preot în Abrud-sat. Numai dl Iosif Gomboș o crează, că organele noastre bisericești au neglijat încunoștiințarea forurilor competente despre numirea dinului la postul învățătoresc din Vidra-de-sus, sau dacă asta s'ar fi chiar întemplat, dl Romul Gomboș s'a prezentat cu numirea înaintea președintelui comitetului Mihail Gomboș și acesta trebuia să o comunice comitetului. Dl Romul Gomboș nu 'i-a părăsit postul ocupat nici-odată și dacă în Neagra-de-jos a substituit pe bolnavul învățător în decursul unei luni, a făcut-o cu încuviințarea și la mandatul oficiului protopresc, căruia Romul Gomboș 'i-a declarat, că dela postul din Vidra-de-sus nu abzie, ci așteaptă decisiu Preavener. Consistor, care abia prin Iunie a urmat cu îndrumarea, ca biserica din Vidra-de-sus, ca susținătoare școalei să solvasească învățătorului Romul Gomboș întreaga sa competență pe durata dela 1 Februarie, cînd a fost introdus în oficiu până la finea lui August 1900, precum și relatul de cuartir și grădina pe anii precedenți cît a fungat ca învățător, în suma totală de 43 cor.

Și acela este un neadevăr, că dl Romul Gomboș a făcut arătări contra membrilor din comitetul comunal. Recursul 'i-a elaborat un avocat la cerea unor frunțași din comună și acestia s'au și suborin. Întreb mai departe pe dl Iosif Gomboș, că ce are de a face un oimier desgrădit și devastat cu procurarea de realități? Ori doar', că făcîndu-se aceste, și acele pămînturi să se neglige și să nu aducă nici pe jumătate interese cît banii la o bancă aduc bisericii?

Di Romul Gomboș a făcut obiecțiunile sale motivate cu privire la cumpărarea de realități pe seama bisericii, căci din experiență a învățat, că din aceste cumpărări biserica până aci nioi un folos nu a avut. Spre ilustrare produc aici: Realitățile rămase după Rusanda Cîndea a trebuit biserica să le vîndă pentru-oă nu produceau seamă de nimic. Asemenea casa și livada luată în datorie dela Nicolae Pogan. Ba s'au făcut și geșefării cu ocaziuni analoge. Astfel o familie din Vidra la 1886 emigrează. Din mână liberă și cu un preț redus imbia biserica să 'i cumpere averea și moara. Se esmite o comisiune din comitetul parochial, să o prețuiască și vine cu propunerea ca pentru prețul de 2000 fl. să se cumpere acele realități pe

seama bisericii. Dar' în urmă ce se vezi? Realitățile aceste I. episcop în întabulă pe numele dînsului și el le stăpînește până în ziua de astăzi. Aceste rezonând, dl R. Gomboș a fost contra cumpărării realităților „Asociațiunii”, ear' dacă câștig pentru biserica și fi prevăzut sigur, că dînsul era cel dîntău, care ar fi spriginit propunerea lui Mihail Gomboș. Comitetul voesc să facă și o școală. Și pentru-ce în partea din jos a comunei Vidra? Nu doar' pentru-că în apropiere nu este nici un școlt de om, care să aparțină bisericii ort. din Vidra-de-sus? Am arătat deja cum la noi în Vidra banii se plasează în realități rentabile.

Am terminat, și din partea mea declar discuțiunea de încheiată. O dorință aș avea de exprimat și aceea ar fi, ca prin o comisiune emisă din centru să se constate adevărul și să se pună în Vidra-de-sus administrarea averii bisericești pe o basă mai solidă, decum ea astăzi se află.

Rego.

„Corda Fratres”.

— Estrase din Raportul secției române. —

După congresul din Paris.

1900—1901.

Încot privește mersul federațiunii după congresul din Paris, se cuvine să amintim la locul său progresul ce federațiunea îl face în Italia. Amintim numai, că în August 1900 numărul membrilor la consulatul federal din Genua trecea peste 200; în Octombrie acest număr se urcă peste 600, în Decembrie trece peste 2000.

În 3 Octombrie 1900 Dr. Efinio Giglio-Tos, acum president al senatului federațiunii, a organizat în sala pentru sărbări a palatului Trocadero în Paris o mare matinee musicală-dramatică.

Consulatul federal din Genua a organizat în 11 Februarie 1901 la teatrul național din Genua o mare sărbare filantropică.

Presidentul consiliului federal II., R. Ludwig, a comunicat biurolui din Torino, că studenții maghiari întrușiți în congres național la Semnit (Selmeczbánya) au hotărât a invita federațiunea să convoace pentru Septembrie 1902 la Budapesta al treilea congres.

Raport special

Despre lucrările secției române a F. I. A. S. pe anii 1898—1899 și 1900—1901.

Ideea unui congres și a unei federațiuni internaționale a studenților a fost primită cu căldură din partea Românilor. De aceasta mărturisesc scrisorile și telegramele de aderență, cu cari tinerimea din România liberă, din Transilvania și din Bucovina au salutat înălțat congres conchemat în Turin, apoi delegațiunea prin care studenții români s'au reprezentat la acest congres.

În congres aproape toți delegații români au luat parte în continuu la desbateri, promovând încheierea federațiuni, apărînd postul, ce credeau că studenților români 'li-se cuvine printre studenții celorlalte națiuni și susținînd în casuri date cauza mult cercatei lor națiuni.

Deja din înălțăa ședință, cînd urmau să fie numiți vice-presidenții congresului, fiind numit din partea delegaților români Lucian Bolcaș, student la Academia de drept din Oradea-mare în Ungaria, Maghiarii au privit alegerea făcută de grupul român ca îndreptată contra lor, și vîind a o zădărnici, au deschis focul contra Românilor.

Discuțiunile începute cu această ocazie s'au urmat în prima ședință a biurolui congresului, apoi în a doua ședință plenară. În această a doua ședință Caius Brediceanu (Bănat) delegat al universității din Montpellier (Franța) își cere permisiunea, ca fiind deschis o discuție, în care națiunea română este atât de mult interesată, să poată depune misiunea onorifică ce 'i-s'a dat de a face parte din reprezentanța tinerimei franceze, pentru a se putea ataca reprezentanței tinerimei române. A gasa și a șaptea ședință plenară s'au ocupat aproape numai de controversele dintre Maghiari și Români. — Alegerea făcută de grupul român a fost acceptată de plen. Și delegații români, obligați a susține discuțiunea ce 'li-s'a deschis, au mai avut timp de a se ocupa și a se pronunța și asupra chestiunilor de interes general, cari au fost desbătute la Torino.

După congresul din Turin legăturile dintre presidentul federațiuni și vicepresidentul român au fost reluate prin

o scrisoare a acestui din urmă (19 Februarie 1899) în care acesta raportează, că a fost eliminat de ministrul de instrucție publică a Ungariei din toate școalele superioare din Ungaria și că astfel încetînd pentru moment a fi student, s'a simțit obligat a depune mandatul său de vice-president al federațiunii. Alte două scrisori au fost trimise în această cauză Asociațiunii generale a studenților universitari și comitetului național studențesc din București. Presidentul federațiuni, răspunzînd în 25 Februarie 1899, șomează pe vice-presidentul român ca să 'i păstreze mandatul.

Mai fiind informat despre eliminare și din partea comitetului național studențesc din București (23 Februarie 1899 ss. Pres. B. Demetrescu-Brăila, vicepres. Octav. George Lecca) din partea Asociațiunii gen. a stud. din București (22 Februarie 1899 ss. Ioan Popescu-Pion) și încă de Caius Brediceanu (Montpellier 22 Ian. 1899) și după-ce a cerut informațiuni și dela R. Ludwig, vicepresident maghiar, presidentul federațiuni a adresat ministrului instrucțiunii publice din Ungaria o rugare în favoarea vicepresidentului român și al celor 17 colegi ai sei din Oradea-mare, eliminați și dinții pentru-că s'au declarat solidari cu L. Bolcaș. Această petiție — va mai trebui să spunem? — nu a avut nici un rezultat. Ceea-ce nu slăbește însă întru nimic sentimentul nostru de recunoștință pentru generositatea binevoitorului nostru amic.

În Iunie 1899 presidentul federațiuni trimise vicepresidentului român înălțul său „Referendum”, după aceasta s'a urmează cu zor un schimb de scrisori, rapoarte, apeluri, unele trimise direct deosebitelor corporațiuni universitare, altele publicate în ziare (mai ales în „Tribuna” și „Gazeta Transilvaniei” 2 Iulie 1899 și 5 Iulie 1899, apoi 31 Oct. și 2 Nov. 1899). Se începe cu un cuvînt, grosul activității reclamate de interesele federațiuni.

(Va urma).

Revistă esternă.

Italia.

Regele va sosi în 14 n. în Petersburg. Tarul îi va reînnoaie visita în Ianuarie, cînd va participa și la sărbările botezului dela curtea italiană, unde se așteaptă un nou eveniment fericit în familia regală.

La finea lui August va sosi Victor Emanuel la Potsdam, unde va fi trei zile oaspele împăratului german. Marea paradă de toamnă, care se ține de regulă în 2 Septembrie — ziua dela Sedan — va fi anul acesta în mod excepțional în 30 August.

„Tempe” din Paris publică o corespondență oficială din Roma, care se ocupă cu declarația lui Delcassé, că Italia nu se va face unealta unui atac contra Franței. Corespondentul zice, că declarația se referă fără îndoială la un eventual atac al Angliei în Marea-mediterană, precum și la un atac german de către Maas. Italia prețuește amioșia engleză după valoarea ei, dar' nu e vinovată, dacă prețul acesta 'i-se pare redus în urma experiențelor făcute în Argentina și China, unde a fost părăsită de Anglia.

Belgia.

Consiliul general al partidului muncitorilor a hotărît în mai multe ședințe secrete să părăsească programul revoluționar de până acum, să renunțe la politica oravelor de stradă și la greve și să lucreze mai mult în parlament în alianță cu liberalii. Totodată vor să renunțe la propaganda republicană de până acum. Se vede, că ultimele experiențe triste 'i-a cumințit.

Turcia.

Între valul din Bassora și consulul englez au izbucnit diferențe, acuzînd cel dîntău pe acesta, că ațîță căpeteniile din Nejd la răscol. Valul a cerut dela guvernul turcesc să mijlocească rechemarea consulului englez.

Poarta a recercat pe ambasadorul ei din Paris să lucreze pentru împedarea congresului armenofil din Bruxelles. El a și întreprins pașii necesari, dar' fără succes, căci congresul acesta tot se va ține.

Știri merunde.

E vorba, ca noul ministru francez de marină să demisioneze.

Camera bulgară a primit proiectul de imprimat cu 111 contra 56 voturi. Pentru proiect au votat guvernamentalii, Caravelovștii și Stambulovștii.

Generalii buri De Wett, Botha și Delarey, cari sînt pe drum către Europa, vor ține o conferință cu presidentul Krüger în Utrecht.

Raportul general

al comitetului societății de lectură „Andrei Șaguna” pe anul societății 1901/1902.

Onorată societate!

Ne aflăm earăși în preajma momentului de a încheia activitatea unui an de muncă în societatea de lectură „Andrei Șaguna” moment, care ne impune datorința, să ne dăm seama de progresul, ce 'l-am făcut în decursul acestui an societății. Că ne-am făcut datorința pe deplin, lăsăm aprecierii obiective a onoratei societăți și a publicului român, ce 'i-o va face din raportul, ce avem onoare a-l prezenta.

Și datori sîntem de a ne da seama de progresul, ce 'l facem, pentru-că asupra noastră, a tinerimii, ca un factor principal al unui popor, se îndreaptă privirile bărbăților acelor, cărora le zace la inimă crearea unui viitor mai favorabil pentru poporul nostru. Și cu atât mai mult se vor îndrepta privirile acestora asupra noastră, cari ca viitori preoți și învățători sîntem în primul rînd chemați de a ne pune cunoștințele noastre în serviciul poporului, în fruntea căruia vom fi puși. Deci dela progresul, ce 'l facem în acest cerc mic, dela îmbogățirea cunoștințelor noastre va depinde în mare parte și înaintarea acelor, a căror soarte e depusă în mâinile noastre. Multă ocaziune de a ne sporii aceste cunoștințe și de a ne întări forțele noastre spirituale și morale ne dă societatea de lectură, ai cărei membri cu mîndrie ne numărăm. În persoana întemeietorului acestei societăți, a fericitului în Domnul Archiepiscop și Metropolit Andrei baron de Șaguna avem cel mai strălucit model de virtuți, avem un far luminos; rămîne însă în datorința noastră, ca prin mijloacele, cari ni-le pune la dispoziție societatea noastră, să căutăm să ne apropiem de razele încălzitoare ale aceluia.

Raportul de față va încerca a da numai o parte a acelor mijloace, cari ne sînt puse la dispoziție din partea societății, și întru-cît membrii acesteia s'au știut folosi de ele.

A). Activitatea societății.

A) în general.

Societatea 'și-a început activitatea în 2/15 Septembrie 1901. Atunci s'a ținut sub conducerea P. o. domn director seminarial Dr. Eusebiu R. Roșca ședința de constituire, în care cu aclamațiune s'a declarat ales președinte al societății: Dr. George Proor, prof. sem. în comitet s'au ales conform statutelor următorii:

a) *Oficanți*. George Tulbure, cleric cursul III.: vicepreședinte; Dumitru Borcia, cleric cursul III.: notar-archivar; Ioan Fodorean, cleric cursul II.: casier; Remus Rogea, cleric cursul I.: controlor; Ioan Morariu, cleric cursul II.: bibliotecar; George Fregmărean, ped. cursul I.: vicebibliotecar; Nicolau Perian, cleric cursul I.: notar al șed. soc.; Zacharie Mihăilă, cleric cursul III. redactor al foi „Musa”; Ioan Dima, ped. cursul III.: econom.

b) *Membri în comisiunea literară*: Augustin Bodea, cleric cursul III.; Ioan Romoșan, cleric cursul III., care repășind din cauze sanitare, a fost înlocuit cu G. Lărgean, cleric cursul III.; George Bărescu, cleric cursul II.; Nicolau Șoneriu, cleric cursul II.; Aurelian Oancea, cleric cursul I.; George Tocit, cleric cursul I.; Eugen Crăciun, pedagog cursul III.; Nicolau Vlad Stezar, ped. cursul III.; Ioan Pascu, ped. cursul II.

Societatea astfel constituită a ținut în decursul acestui an 16 ședințe ordinare și 2 extraordinare, dintre cari 12 s'au ținut sub preșidiul ordinar al profesorului sem. Dr. George Proor, ear' 6 sub conducerea vicepresidentului George Tulbure, cleric cursul III.

Afară de aceste ședințe, cari după necesitate au fost ocupate cu afaceri literare, științifice și administrative, s'a ținut în seara de 29 Noemvrie 1901 st. v. întru amintirea memoriei fericitului în Domnul Archiepiscop și Metropolit Andrei baron de Șaguna, patronul societății, o ședință festivă, cu care ocaziune s'a rostit un cuvînt festiv, s'a cedit o disertațiune, s'a declamat o poezie serioasă și una comică, ear' corul seminarial și orchestra societății au delectat publicul

prin prestațiunile alese. Public număreros și ales a participat la această manifestare a societății în frunte cu Escalența Sa Înalt Preasfințitul domn arhiepiscop și metropolit Ioan Mețianu, actualul patron al societății.

Publicul participant s'a îndepărtat dela ședință plăcut impresionat și mulțumit, dovadă rapoartele diferitelor foi periodice.

Conclusele societății după natura lor sînt parte literare-științifice, parte administrative, cele mai însemnate ating numărul de 10, dintre cari 3 nu s'au executat.

Numărul membrilor e 282 și adecă 20 fondatori, 10 onorari și ordinari 251 și 1 membru extraordinar.

B) în special

Activitatea societății apreciată după natura afacerilor ei o împărțim în a) literară și b) administrativă.

(Va urma).

Masa studenților din Blaj.

— 9 Iulie n. 1902.

De astă-dată nu v-o voi comunica știri despre noue contribuiri — deși aș avea câteva. Ci voi să completez un raport mai vechiu, în care vorbeam de colecta făcută în ferile Paștilor de elevii școalelor noastre. Date amănunțite despre colectanții acestia, despre contribuții și sumele înscrise pe listele elevilor se vor publica în raportul pe a. 1901/1902 al școalelor, care va apăre în curînd.

Acolo își vor afla numele toți cei-ce au contribuit ori-cît de puțin. Numai despre colecta făcută de teologi nu se va raporta în felul acesta, pentru-că seminarul teologic nu publică raport anual, ca celelalte institute, ear' în raportul gimnasiului nu s'a găsit loc potrivit și pentru teologi.

Eată pentru-ce am decopiat listele teologilor, și v-o rog să le publicați în prețiosul d-voastre ziar. Datele colectei făcute de teologii noștri sînt următoarele:

Colecta ascultătorilor de teologie.

(Lista nr. 144). Ioan Bătașcu, teolog anul II., a colectat dela: domnișoara Emilia Pop (Dragov) — 50 bani. Silvia Pop, (Dragov) 50 bani. Amos Frâncu, preot (Benic) 1 cor. Carolina Bătașcu, 1 cor. = 3 cor.

(Nr. 146). Petru Onoși, teolog anul III., dela Iacob Suciu, (Iara) 1 coroană. Victor Găbudean, (Filia-de-jos) 1 cor. Sim. Onoși, (Iara-de-jos) 1 cor. = 3 cor. (Nr. 147). Eugen Crișan, dela Sim. Crișan, paroch (Micuș) 2 cor.

(149). Iuliu Tătar (III.): Leona Kormoș 1 cor. Aurel Kormoș Alexandrescu 3 cor. Maria Coman 2 cor. Coman Șogan 2 cor. (toți din Grăbenișul-de-Câmpie) = 8 cor.

(151). Augustin Radu, teol. anul IV., dela Efrem Rațiu, (Teuș) 20 bani.

(152). Nic. Tioacă, teolog a. III., dela Aurel Barbu, inv. (Tălmăcel) 1 cor. Alex. Comaș, notar Scorelu 1 coroană = 2 cor.

(153). Virgil Stanciu, dela Ioan Stanciu, preot Straja 1 coroană. Laura Stanciu 40 bani. Balázs Jenő 1 coroană. Balázs Ambrus 1 cor. Balázs Roză 1 cor. Nicolau Stanciu, jude 40 bani. = 4 cor. 80 bani.

(155). Nic. Berghian 50 bani.

(156). Sever Frățilă, dela Francisc Boțan, teolog Barabant 20 bani.

(157). Ștefan Veljani, dela Nicol. Veștemean, cas. comunal Veștem 1 cor. Primăria comunală, Veștem, din fond. miserilor 3 cor. și din fond. pompierilor 2 cor. = 6 cor.

(158). Ioan Irimieș, dela V. Traian Moga, (Aphida) 20 bani. Isac 10 cor. Dr. Frâncu, (Cluj) 4 cor. E. Pap 2 cor. Ioan Butnar, (Boș) 2 cor. Ioan Pascu 1 cor. Teod. Irimieș, (Romuli) 1 cor. Valeriu Plop, (Cl-Mănăstur) 4 cor. = 24 cor. 20 bani.

(159). Valeriu Verv, dela Simion Verv, (Posmuș) 40 bani. Ilie Ivan, (Posmuș) 40 bani. Ioan Todoran, (Cuștelnic) 40 bani. Const. Rusu, (Posmuș), 1 cor. Greg. Șuteu, (Bărlad) 20 bani = 2 cor. 40 bani.

(161). Al. Cosma, dela A. Cosma, paroch Feiurd 5 cor. Al. Contraș, inv. 1 cor. N. N. 1 cor. Aurelia Rus 40 bani. Aug. Cosma, jun. 20 bani. Aug. P. Lemny, paroch Husușu-Măcioș 2 cor. Ioan Moldovan, (id.) 1 cor. Petru Fodorian, (Feiurd) 1 cor. = 11 cor. 60 bani.

(Va urma).

P. T.

Ne luăm voie a vă aduce la cunoștință, că am provăzută de nou magazinul nostru cu mărfuri bune, reducând totodată și prețurile de mai înainte și prin referințele noastre favorabile sântem puși în plăcuta poziție a vă oferi pentru cumpărarea mărfurilor D-Voastră cea mai bună conveniență.

Vă invităm deci cu toată stima să faceți o încercare și sântem siguri că veți fi pe deplin satisfăcuți servindu-vă cea mai bună marfă, cu cele mai ieftine prețuri.

Cu deosebire vă recomandăm magazinul nostru bine asortat cu toate soiurile de cafea prăjită și neprăjită, rafinate de zahăr compact, cubie și pisat, orezuri fine, orz străin, mazere, linte, conserve de carne și legumi, oleiuri de bucate franțuzești și italiene, stafide, struguri, migdale, ciocolade, cacao, gelatină, vanilie și făină veritabilă de Bănat.

În magazinul nostru se mai află totdeauna în cea mai fină calitate champagne, vinuri de masă și desert, toate soiurile de ape minerale străine și indigene, rum veritabil de Jamaica, ceaiu fin chinezesc și pesmeți, liqueururi fine, silvoriu vechin, rachiu de drojdi și trebere, precum și renumitul vin feros de China „Serravallo”.

Mai departe recomandăm depositul nostru foarte bine asortat cu săpunuri de toaletă și de spălat, luminări de stearină și de seșu, petrolen indigen și străin, colorii de oleu pisate și lac pentru dușumele etc. etc.

Societatea noastră are în legătură cu magazinul de coloniale și un depărmament de mărfuri textile în cea mai bună calitate și cu prețuri moderate, dintre cari remarcăm îndeosebi: țesături de bumbac, „Schroll”, șifon și inlet, toate soiurile de broderii albe, broderii tiprite, țesături de Sighisoara și străine, fețe de masă pentru dejun și prânz, batiste de in, bumbac și batist, cămeși bărbătești, galere, manjete și cravate, torturi pentru împletit, croșetat etc. în toate colorile și de toate soiurile, mătăsă de brodat, care nu-și perde fața la spălat, din renumita fabrică Dollfus Mieg & Comp (D. M. C.), stoffe de brodat, ață de cusut și torturi de lână de oaie (lână Harris și de Berlin) fibrin pentru cojocari, precum și toate articolele ce se țin de brânza aceasta.

On. mușterii dela țeară le stăm cu plăcere la dispoziție dându-le toate informațiile dorite.

Cu stimă

„CONCORDIA”

societate comercială pe acții în Sibiu,
strada Măcelarilor nr. 20.

194 12—20

Friedrich Baumann,

Sibiu, strada Cisnădiei nr. 2, lângă hotelul „Împăratul Romanilor”

recomandă

noutăți ieftine de sezon,

obiecte de modă, manufactură, albituri și măfuri cu cotul, între cari tepiohe, oovoare, materii de vestimente de dame, bluse, parisoare și pliere, artioli de bicicliști și turiști etc

Deposit în comisiune

la

Ferdinand Baumann, țesătorie premiată în Sebeșul-săsesc

cu prețuri originale de fabrică per cassa.

Cu prețuri de boltă conform preț-curentului ilustrat

albituri de lână normale originale

— singur veritabile — 185 6—6

ale profesorului Dr. Jaeger

din fabrica singur concesionată și premiată în diferite rinduri a lui

Fiii W. Benger în Bregenz.

Apele cele mai ferug-nifere de nomol, **Băile** cele mai renumite ale continentului, **Idroterapia** cea mai rațională în ostul Europei, la confluența Dornei și Bistriței, într-o vale plăcută a Carpaților bucovineni, încunjurată de păduri conifere, în pitorescul triunghi între Ardeal, România și Bucovina.

„Dorna” în Bucovina,

lângă gara Valea Putnei, deocamdată ultima stație a căii ferate secundare Hatna—Câmpulung—Dorna (2 ore depărtare dela Dorna) se află birje la sosirea fiecăruui tren.

Durata sezonului dela 1 Iunie — 30 Septemvrie st. n.

În monumentalul stabiliment de băi se aplică sistemele cele mai moderne. Serviciul idroterapie se află în mâinile unui personal bine școlit din clinica prof. Winternitz.

Cure dietetice: de zăr și de lapte.

Palatul de cură (Curhaus) cuprinde un restaurant cu saloane elegante de mâncare, o cafenea și saloane de lectură, muzică, biliard și pentru diverse jocuri.

Afară de numeroase locuințe și hoteluri private, mai stau la dispoziția publicului și două hoteluri cu 70 camere și apartamente confortabile pentru prețuri moderate, cari aparțin stabilimentului de cură. Apaducte din izvoare alpine. Canalizație. Lumină electrică. Succese splendide: la boale de inimă, după sistemul dela Nauheim, cu băi acido carbonice și la arteriosclerosă cu băi de nomol. Informațiuni și prospecte gratis și franco prin Administrația c. r. a stabilimentului de cură, care rezervă la comanda camere în hotelurile de cură. La întrebări medicale răspunde medicul stabilimentului de băi cons. imp. Dr. Arthur Löbel.

209 10—10

Seșe medici sânt în loc, cari vorbesc românește.

Apele alcaline din sursa „Ludwig-Quelle” aprobate ca beutură dietetică și bună de amestecat cu vin și sirop, se aplică și la diverse afecțiuni catarale și se pot comanda la Administrația c. r. a stabilimentului de cură.

În lunile Iunie și Septemvrie prețuri reduse pentru băi și odăi.

Administrația c. r. a stabilimentului de cură

386. sz. 1902. vhtó.

246 1—1

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a megyesi kir. járásbíróság 1901. V. 477/2. számú végzése következtében Dr. Popp Demeter megyesi ügyvéd által képviselt „Albina” takaré- és hitelintézet javára Kazala János s társai nagyselyki lakosok ellen 360 kor. s jár. erejéig 1902. Junius hó 3-án foganatósított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 883 kor. becsült következő ingóságok, u. m.: házbutorok, 1 feyver, gazdasági eszközök s szarvasmarhák nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a megyesi kir. járásbíróság 1901-ik évi V. 577/3. számú végzése folytán 360 kor. tökékövetelés ennek 1901. évi Junius hó 11. napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltódíj és eddig összesen 119 kor. 75 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Nagy-Selyken alperesek lakasán leendő eszközölésére 1902. évi Julius hó 19-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbit ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és feltűfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Medgyes, 1902. évi Julius hó 3. napján.

Hay János,
kir. bir. végreh.

641 sz. 1902 vhtó.

428 1—1

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a nagyszebeni kir. törvényszék 1901. 1686 számú végzése következtében Dr. Leményi Livius nagyszebeni ügyvéd által képviselt „Cordiana” foföldi tak. pénztár javára a, árpási Vasu Gedeon s társa ellen 260 korona s jár. erejéig 1901. évi Április hó 28 n. foganatósított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1072 korona becsült következő ingóságok, u. m.: szarvas marhák, lovak, sertések, hám, szekér nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a fogarasi kir. járásbíróság 1902-ik évi VII. 355/5 számú végzése folytán 25 kor. 05 fill követelés hátralék perkölség és 1/2% váltódíj Alsó-Árpás községe leendő eszközölésére 1902 évi Julius hó 31-ik napjának déli előtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1891. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbit ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és feltűfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1891 évi LX. t.-cz 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Fogarason 1902 évi Julius hó 7 napján.

Gyártás Ferencz,
kir. bir. végrehajtó.

În neguțeria de bumbăcării și băcănie a subsemnatului se află cu 1 Septemvrie a. c. un loc vacant ca

calfă (comis).

Reflectanții să alăture pe lângă ofertele lor și atestatul ulterior unde a mai servit.

Se primesc și un învățdoel, care a a terminat cel puțin 3 clase gimnasiale sau reale. Să cere dela ambii cunoștința limbilor română, germană și maghiară.

Nicolae Dușoiu
Brașov.

Pudra „Serail”

a lui

W. Reichert, Berlin,

nestricăcioasă, invisibilă, e folosită de cele mai mari artiste și e răspândită în cele mai înalte societăți.

Prețul unui carton 1 cor. 20 banl.

Depositul:

PARFUMERIA MELTZER,

strada Cisnădiei (edificiul comandei de corp)

GUSTAV MELTZER,

fabrică de săpun și lumini, strada Gușterii

în Sibiu,

[147] 16—16

precum și în farmaciile dlor Gottlieb, Heinrich C. Müller și J. C. Molnar.

La stanga creștinesc

întrării în hotelul „Neurhrer” din strada Cisnădiei se află magazinul de încălțăminte al firmei
Fritz Geisberger.

Principiul meu nu este »ieftin« (și rău!), căci numai marfa rea se poate vinde »ieftin«.

Eu mi-am provăzută magazinul meu cu marfă bună, trainică și fac atent pe on. public asupra împrejurării, că păpușii »Drill« provăzuți cu patent și veritabili (păpușii de pânză) sânt imprimați cu »semmul ciocanului« și că păpușii cei noi de calitate I. din fabrica de bun renume a lui Adalbert Schwarz sânt imprimați pe pingele cu marca firmei.

Mare și variat deposit de păpușii lucrați cu mâna după fasonul cel mai modern pentru dame, domni și copii cu prețuri foarte moderate.

Fritz Geisberger,

numai la stanga întrării în hotelul »Neurhrer«.

243 2—2

— Apa de Borszék, regina apelor minerale. —

„BORSZÉK”

scalde de vindecare

(Înălțime 900 m., Transilvania, comitatul Ciouului).

Sesonul băilor din 15 Iunie — 15 Septemvrie.

Aer răcoros, plin de ozon. Diferite izvoare de borviz de deosebite compozițiuni, între ele cea din fântâna principală „Borszék”, cu regina apelor minerale de renume european, din fântâna „Kossuth”, foarte bogată în fer, cea din fântâna Archiducelui Iosif, apoi cea din fântâna Boldizsár, neexceptionabilă pentru boale de stomach etc.

Scalde limpezi, răci, carbonice: unicele în lume, cum sânt Lobogó, Șaroș, Lazar, O-Șaroș.

Scalde calde întocmite din nou, carbonice spumegătoare, sărate, de brad, institut de cură de apă rece, massage și electricitate.

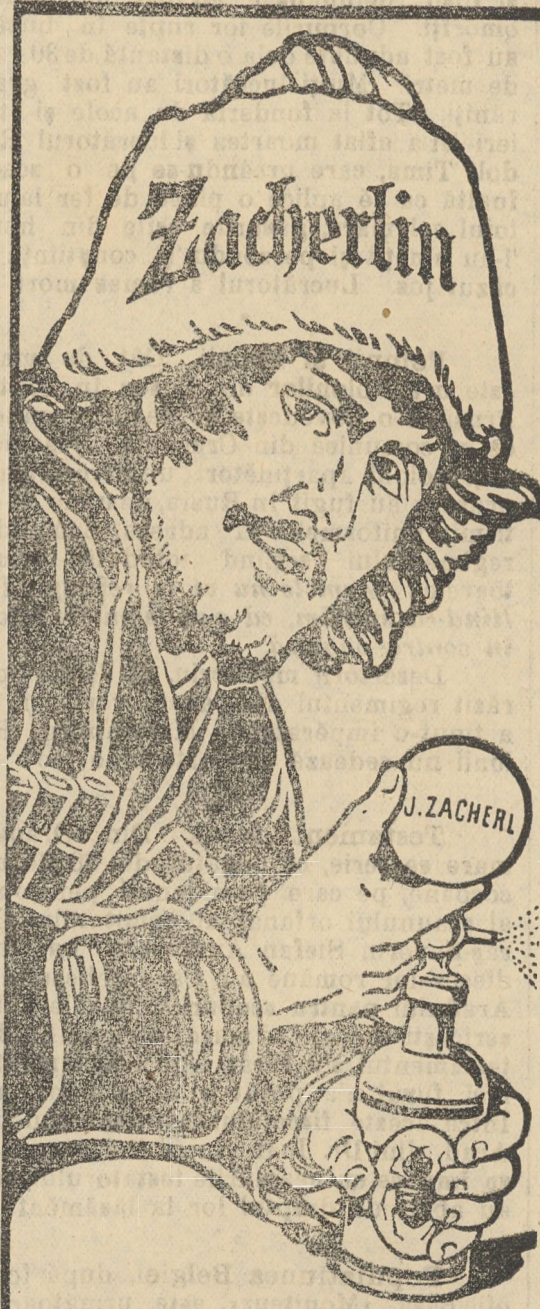
În hotele și vile separate stau la dispoziție peste 600 odăi. Localitatea dispune de locuri de preumblare de peste 30 chlm. Prin codri de brazi locuri care de care mai paradice de excursiuni. Postă, stație de telegraf, gendarmerie, medic de băi — Muzică de Tiganii în fiecare zi.

Comunicația: Până la Reghinul-săsesc — Madefalva cu trenul. Dela Reghinul săsesc circulă în fiecare zi trăsuri iuți, cu schimbare de cai. Acestea pot fi prenotate la Kapúsy Dániel în Szász-Régen.

Cu lămuriri, prospecte (în mai multe limbi), prețuri curente servește bucurosi în mod gratuit direcțiunea.

207 2—10

Apa de Borszék se poate comanda la direcțiune în Borszék.

„Omoritor de insecte” neîntrecut.

Cumpărați „numai în stiole”.

Se află în Sibiu la d-nii:

Julius Balmann,

Johann Billes,

F. Binder,

„Concordia”, societate comercială pe acții.

Ludwig Fuchs,

A. R. Grell,

129 12—20

Gustav Gürtler,

Ludwig Gürtler,

Friedrich Homm,

Franz Jahn Söhne,

Victor Jauernig,

Carl Kirschner,

Josef Knoblich,

Johann Michael Klein,

Ludwig Kurowski,

J. B. Müsselbacher,

J. C. Molnar, apotecar,

F. A. Reissenberger,

E. Rummeler, apotecar.

G. Scheyding,

Johann Schneider,

Rudolf Schuster,

Josef Schwarz,

Carl Tartler,

Franz J. Wagner,

Wilhelm Wazek,

Josef Zimmermann.

Afară de acestea mai sânt depozitate în tot locul unde sânt espuse placate.